

บันทึก

เรื่อง ค่าทดแทนอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืนเพื่อสร้างท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบัง

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ สร.๐๒๐๓/๕๕๘๗ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กระทรวงคมนาคมได้เสนอเรื่องค่าทดแทนอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืนเพื่อสร้างท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบังต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อวินิจฉัยสั่งการ เนื่องจากคณะกรรมการการท่าเรือแห่งประเทศไทยพิจารณาเห็นว่า คณะกรรมการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์กำหนดเงินค่าทดแทนในเรื่องบ่อเลี้ยงกุ้งเลี้ยงปลา ต้นสับปะรด และต้นยูคาลิปตัสยังไม่ถูกต้อง นายกรัฐมนตรีจึงมีคำสั่งให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาโดยด่วน

ปัญหาเรื่องนี้เมื่อตรวจสอบเท็จจริงว่า รัฐบาลมีนโยบายจะสร้างท่าเรือน้ำลึกที่แหลมฉบัง จึงได้ออกพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนในท้องที่อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี พ.ศ. ๒๕๑๑ ต่อมาเนื่องจากพระราชกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๑๑ หมดอายุลง รัฐบาลจึงได้ออกพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนในท้องที่อำเภอศรีราชา และอำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี พ.ศ. ๒๕๑๖ ขึ้นอีกฉบับและได้มีการตราพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชาและตำบลบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๒๑ เพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ภายในอาณาบริเวณตามที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๑๖ ให้แก่การท่าเรือแห่งประเทศไทย ในเวลาต่อมา คณะรัฐมนตรีได้แต่งตั้งคณะกรรมการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๒๑ คณะกรรมการเวนคืนฯ ได้ทำความตกลงเรื่องค่าทดแทนกับเจ้าของอสังหาริมทรัพย์แล้วเสร็จและจ่ายเงินค่าทดแทนไปแล้วเป็นจำนวน ๘๐๑ ราย รวมการจ่ายเงินค่าทดแทน ๑๖ งวด

ในการทำความตกลงเรื่องเงินค่าทดแทนงวดที่ ๑๗ คณะกรรมการเวนคืนฯ ได้มีมติเปลี่ยนแปลงอัตราค่าทดแทนใหม่สำหรับต้นสับปะรด ต้นยูคาลิปตัส และบ่อเลี้ยงกุ้ง เลี้ยงปลา โดยความตกลงจ่ายให้เจ้าของอสังหาริมทรัพย์รายที่ยังมิได้ทำความตกลงเรื่องค่าทดแทนกับคณะกรรมการเวนคืนฯ เพิ่มขึ้น กล่าวคือ เดิมไม่มีการจ่ายค่าทดแทนสำหรับต้นสับปะรด เนื่องจากถือว่าไม่ใช่ไม้ยืนต้น แต่เมื่อมีการทักท้วงและได้สอบถามไปยังกระทรวงเกษตรและสหกรณ์(กรมส่งเสริมการเกษตร และกรมวิชาการเกษตร)แล้ว ได้รับคำยืนยันว่าต้นสับปะรดเป็นไม้ยืนต้น คณะกรรมการเวนคืนฯ จึงพิจารณาจ่ายค่าทดแทนให้กอละ ๓ บาท สำหรับต้นยูคาลิปตัส เดิมพิจารณาจ่ายค่าทดแทนให้เท่ากับต้นสน คืออัตราต้นละ ๒๐ บาทสำหรับต้นขนาดเล็ก และ ๔๐ บาทสำหรับต้นขนาดใหญ่ แต่เมื่อเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ร้องเรียนให้ทบทุนอัตราค่าทดแทนใหม่ให้กับอัตราที่การรถไฟแห่งประเทศไทยกำหนดไว้ คณะกรรมการเวนคืนฯ

จึงได้มีมติเปลี่ยนแปลงอัตราค่าทดแทนเป็นตันละ ๑๐๐ บาทสำหรับต้นขนาดกลาง และ ๒๐๐ บาทสำหรับต้นขนาดใหญ่เท่ากับอัตราค่าทดแทนของการรถไฟฯ

ส่วนบ่อเลี้ยงกุ้งเลี้ยงปลาน้ำจืด เดิมคณะกรรมการเวนคืนฯ กำหนดค่าทดแทนบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำในอัตราลูกบาศก์เมตรละ ๙ บาท ต่อมาเมื่อเจ้าของทรัพย์สินร้องเรียนว่าไม่เป็นธรรม และได้มีการสอบถามไปยังกรมประมงถึงค่าใช้จ่ายในการขุดบ่อเลี้ยงกุ้งและบ่อเลี้ยงปลาแล้ว คณะกรรมการเวนคืนฯ ได้กำหนดค่าทดแทนให้ใหม่ในอัตราลูกบาศก์เมตรละ ๒๕ บาทสำหรับการขุดบ่อ และลูกบาศก์เมตรละ ๑๕ บาทสำหรับค่าอัดแต่งเชิงลาดคันดิน

คณะกรรมการเวนคืนฯ ได้ตกลงทำสัญญาเรื่องค่าทดแทนที่จะจ่ายกับผู้มีส่วนได้รับเงินค่าทดแทนในงวดที่ ๑๗ โดยคิดคำนวณค่าทดแทนตามอัตราใหม่สำหรับสับปะรด บ่อเลี้ยงกุ้งเลี้ยงปลา และต้นยูคาลิปตัส และส่งเรื่องขออนุมัติเบิกเงินค่าทดแทนต่อคณะกรรมการการท่าเรือฯ คณะกรรมการการท่าเรือฯ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๒๔ เมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๒๔ อนุมัติให้จ่ายเงินค่าทดแทนตามที่คณะกรรมการเวนคืนฯ ได้ทำความตกลงไว้แล้วได้ และได้มีการเบิกเงินมาเพื่อจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนแล้ว แต่ต่อมาสภาพแรงงานการท่าเรือแห่งประเทศไทยได้มีหนังสือขอให้คณะกรรมการการท่าเรือฯ พิจารณาการอนุมัติจ่ายค่าเงินทดแทนงวดที่ ๑๗ อย่างรอบคอบเพื่อความเป็นธรรมและรักษาเงินภาษีของประชาชน คณะกรรมการการท่าเรือฯ จึงได้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงและมีมติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๒๕ เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๒๕ ให้จ่ายเงินค่าทดแทนเฉพาะที่ดินที่ต้องเวนคืน ส่วนเงินค่าทดแทนสำหรับต้นสับปะรด ต้นยูคาลิปตัส และบ่อเลี้ยงกุ้งเลี้ยงปลาน้ำจืดการจ่ายไว้ก่อนเพื่อพิสูจน์ว่าจะเข้าเกณฑ์ตามกฎหมายที่จะจ่ายให้ได้หรือไม่ และได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๒๕ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕ ให้เสนอเรื่องต่อกระทรวงคมนาคมโดยสรุปว่า คณะกรรมการการท่าเรือฯ ไม่เห็นด้วยกับการจ่ายเงินค่าทดแทนต้นสับปะรด ต้นยูคาลิปตัส และบ่อเลี้ยงกุ้งเลี้ยงปลาให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทนตามความเห็นของคณะกรรมการเวนคืนฯ ซึ่งในเรื่องนี้กระทรวงคมนาคมได้พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อคณะกรรมการเวนคืนฯ ได้ตกลงจำนวนค่าทดแทนกับผู้มีส่วนได้รับทรัพย์สินอันต้องเวนคืนโดยทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อทั้งสองฝ่ายต่อหน้าพยานแล้วย่อมเป็นข้อตกลงที่มีผลผูกพันทั้งสองฝ่ายตามกฎหมาย และไม่มีกฎหมายใดบัญญัติให้อำนาจผู้อื่นในอันที่จะเปลี่ยนแปลงหรือกำหนดจำนวนเงินค่าทดแทนใหม่เป็นอย่างอื่นได้ กระทรวงคมนาคมจึงขอเสนอให้คณะรัฐมนตรีวินิจฉัยสั่งการในปัญหาของคณะกรรมการการท่าเรือฯ ดังต่อไปนี้

๑. จากการเปรียบเทียบแผนที่ภาพถ่ายทางอากาศของปี พ.ศ. ๒๕๑๗ และ พ.ศ. ๒๕๒๔ ปรากฏว่าจำนวนบ่อเลี้ยงกุ้งเลี้ยงปลาในปีหลังจากปีที่มีการประกาศใช้บังคับพระราชกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๑๖ มีน้อยกว่าจำนวนในรายงานการสำรวจของคณะกรรมการเวนคืนฯ จึงขอให้พิจารณาว่าการนำแผนที่ภาพถ่ายทางอากาศซึ่งได้ถ่ายทำไว้เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๗ มาพิจารณา วินิจฉัยว่ามีบ่อเลี้ยงกุ้งเลี้ยงปลาอยู่จริงในวันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๑๖ เท่าใด เพื่อกำหนดเงินค่าทดแทนให้ต่อไปจะเป็นการถูกต้องหรือไม่

๒. แม้จะได้พิจารณาว่าสับปะรดเป็นไม้ยืนต้น แต่เนื่องจากเจ้าของได้เก็บเกี่ยว

ผลไปแล้ว ๗ - ๘ ปี นับแต่วันออกพระราชกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๑๖ จะยังมีความจำเป็นต้องจ่ายค่าทดแทนให้เจ้าของอีกหรือไม่

๓. สำหรับต้นยูคาลิปตัสควรจ่ายค่าทดแทนในอัตราที่คณะกรรมการเวนคืนฯ กำหนดใหม่หรือไม่ เนื่องจากค่าตอบแทนต้นยูคาลิปตัสซึ่งคณะกรรมการเวนคืนฯ ได้ตั้งเบิกมาเป็นต้นขนาดกลางและขนาดใหญ่ ไม่ได้ชี้ชัดว่าเป็นขนาดของต้นยูคาลิปตัสในวันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๑๖ หรือในวันที่ทำการสำรวจใน พ.ศ. ๒๕๒๔

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๘) ได้พิจารณาข้อหารือของกระทรวงคมนาคมและบทกฎหมายที่เกี่ยวข้องพร้อมทั้งได้รับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี) และผู้แทนกระทรวงการคมนาคม (การทำเรือแห่งประเทศไทย) แล้ว มีความเห็นดังนี้

กรณีตามข้อหารือมีข้อเท็จจริงว่า คณะกรรมการเวนคืนฯ ซึ่งรัฐบาลได้แต่งตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๘<sup>๑</sup> แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๔๙๗ ได้ทำความตกลงกับผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนเกี่ยวกับค่าทดแทนบ่อเลี้ยงกุ้งเลี้ยงปลา ต้นสับปะรด และต้นยูคาลิปตัส ตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการและได้ทำบันทึกข้อตกลงเรื่องจำนวนค่าทดแทนตามมาตรา ๒๒<sup>๒</sup> ไว้แล้ว ดังนั้น เมื่อไม่ปรากฏว่าการกำหนดค่าทดแทนโดยคณะกรรมการเวนคืนฯ เป็นไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย การทำเรือแห่งประเทศไทยต้องผูกพันตามข้อตกลงที่คณะกรรมการเวนคืนฯ ได้ทำไว้กับเจ้าของทรัพย์สินที่ต้องเวนคืนซึ่งมีสิทธิได้รับค่าทดแทนด้วยในปัญหาทำนองเดียวกันนี้<sup>๓</sup> คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) ก็ได้เคยวินิจฉัยไว้ว่า “เมื่อผู้ถูกเวนคืนได้ตกลงยอมรับราคาค่าทดแทนที่ดินตามที่คณะกรรมการเวนคืน

<sup>๑</sup> มาตรา ๑๘ เมื่อใช้บังคับพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์แล้ว และเมื่อเจ้าหน้าที่ร้องขอ รัฐบาลจะได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นคณะหนึ่งหรือหลายคณะ ให้มีจำนวนกรรมการคณะหนึ่งอย่างน้อยสามคน คนหนึ่งเป็นพนักงานของเจ้าหน้าที่ นอกนั้นเป็นพนักงานของกระทรวงทบวงกรมอื่น แล้วแต่จะเห็นเป็นการสมควร

คณะกรรมการนี้ให้มีหน้าที่ตรวจดูที่ดิน หรืออสังหาริมทรัพย์อย่างอื่นอันต้องเวนคืน และพยายามไกล่เกลี่ยให้ตกลงกันในเรื่องจำนวนเงินค่าทดแทน

รายชื่อกรรมการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ และตำบลท้องที่ซึ่งกรรมการจะออกไปกระทำการตามหน้าที่นั้น ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

<sup>๒</sup> มาตรา ๒๒ ให้กรรมการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ทำความตกลงกับผู้มีสิทธิซึ่งไม่มีข้อโต้เถียง และพยายามทำความตกลงกันในเรื่องจำนวนเงินค่าทดแทนอันจะต้องใช้ให้ขึ้น

เมื่อได้ตกลงกันในเรื่องนี้แล้ว ให้เขียนข้อความตกลงและเงื่อนไขลงไว้ แล้วให้ทั้งสองฝ่ายลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน

เมื่อได้จ่ายเงินค่าทดแทนตามที่ได้ตกลงกันนั้นแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ที่มีสิทธิเข้าครอบครองทรัพย์สินอันต้องเวนคืนนั้นได้

<sup>๓</sup> บันทึกเรื่อง การตีความเกี่ยวกับการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ (กรณีเงินค่าทดแทนที่ดินของนายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์) ส่งเลขาธิการคณะรัฐมนตรีพร้อมหนังสือด่วนมาก ที่ สร.๐๘๐๑/๑๑๒๔ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๑๘

อสังหาริมทรัพย์ได้เสนอมาทังไม่ปรากฏว่าการกำหนดเงินค่าทดแทนที่ดินดังกล่าวเป็นไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว การตกลงในเรื่องค่าทดแทนที่ดินยอมเป็นอันสมบูรณ์ ดังนั้น เมื่อไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ที่จะเปลี่ยนหรือยกเลิกการกำหนดค่าทดแทนที่ดินดังกล่าวได้ การที่คณะกรรมการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ยกเลิกการกำหนดเงินค่าทดแทนที่ดินในครั้งแรกจึงเป็นการไม่ชอบ” และได้มีคำพิพากษาฎีกาที่ ๒๓๒๒/๒๕๒๐ วินิจฉัยว่า “คณะกรรมการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ที่นายกรัฐมนตรีตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์มีหน้าที่ใกล้เคียงให้เจ้าของที่ดินถูกเวนคืนตกลงในเรื่องจำนวนค่าทดแทนถือว่าเป็นตัวแทนกรมทางหลวงฯ กรรมการกำหนดราคาที่ดินของโจทก์โดยรอบคอบและเป็นธรรม โจทก์ตกลงและทำสัญญากันแล้ว กรมทางหลวงฯ ต้องจ่ายเงินตามนั้น”

สำหรับค่าทดแทนบ่อเลี้ยงกุ้งเลี้ยงปลา ต้นสับปะรด และต้นยูคาลิปตัสตามข้อหารือของกระทรวงคมนาคม เห็นว่า

๑. บ่อเลี้ยงกุ้งเลี้ยงปลาเป็นสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นที่รื้อถอนไม่ได้ตามความหมายของมาตรา ๑๑ (๒)<sup>๔</sup> แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๗ เจ้าของบ่อดังกล่าวจะมีสิทธิได้รับค่าทดแทนก็ต่อเมื่อบ่อนั้นได้มีอยู่ในวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๖ อันเป็นวันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๑๖ หรือได้สร้างบ่อขึ้นภายหลังโดยได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ ส่วนการพิจารณาว่าบ่อเลี้ยงกุ้งเลี้ยงปลามีอยู่จริงหรือไม่ในวันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๑๖ จำนวนเท่าใดนั้น เป็นปัญหาที่จะต้องพิจารณาจากพยานหลักฐาน รวมทั้งแผนที่ภาพถ่ายทางอากาศซึ่งได้ถ่ายไว้เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๗ ด้วย ซึ่งการวินิจฉัยชี้ขาดในปัญหานี้ย่อมเป็นการวินิจฉัยในปัญหาข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการกฤษฎีกาไม่อาจให้ความเห็นได้ ในเรื่องบ่อเลี้ยงกุ้งเลี้ยงปลาเนี่ยยังมีการโต้แย้งในข้อเท็จจริงอยู่ว่า บ่อเลี้ยงกุ้งเลี้ยงปลามีอยู่แล้วในวันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๑๖ หรือไม่ ดังนั้น การที่เจ้าของบ่อเลี้ยงกุ้งเลี้ยงปลาจะมีสิทธิได้รับค่าทดแทนหรือไม่จึงขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงดังกล่าว ถ้าสามารถพิสูจน์ได้ว่าบ่อเลี้ยงกุ้งเลี้ยงปลาไม่มีอยู่ในวันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๑๖ หรือสร้างขึ้นภายหลังโดยไม่ได้รับอนุญาต การที่คณะกรรมการเวนคืนฯ กำหนดค่าทดแทนให้ยอมเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย

๒. ปัญหาเรื่องต้นสับปะรดนั้น เห็นว่า ยุติตามความเห็นของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แล้วว่า สับปะรดเป็นไม้ยืนต้น เจ้าของจึงมีสิทธิได้รับค่าทดแทนตามมาตรา ๑๑<sup>๕</sup> แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังกล่าว ปัญหาที่หารือไปไม่มีข้อ

<sup>๔</sup> มาตรา ๑๑ เงินค่าทดแทนนั้น ให้กำหนดให้แก่

๑. ล๑

๑. ล๑

(๒) เจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นที่รื้อถอนไม่ได้ ซึ่งมีอยู่ในที่ดินนั้นในวันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกา ตามความในมาตรา ๖ หรือได้ปลูกสร้างขึ้นภายหลังโดยได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่

๑. ล๑

๑. ล๑

(๔) เจ้าของต้นไม้ยืนต้นซึ่งขึ้นอยู่ในที่ดินในวันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกาตามความในมาตรา ๖ หรือปลูกขึ้นภายหลังโดยได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่

๑. ล๑

๑. ล๑

<sup>๕</sup> โปรดดูเชิงอรรถที่ (๔)

โต้แย้งในเรื่องว่าต้นสับปะรดไม่มีอยู่ในที่ดินในวันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกาฯ พ.ศ. ๒๕๑๖ จึงยังคงมีปัญหาค่าทดแทนว่าควรเป็นจำนวนเท่าใด สำหรับเรื่องค่าทดแทนต้นสับปะรดนี้ คณะกรรมการเวนคืนฯ ได้วินิจฉัยชี้ขาดตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการและได้มีการทำความตกลงกับผู้สิทธิได้รับค่าทดแทนแล้ว ความตกลงนั้นย่อมสมบูรณ์ และผูกพันคู่กรณีให้ต้องปฏิบัติตาม ส่วนข้อที่ว่าเจ้าของต้นสับปะรดได้เก็บเกี่ยวผลไปบ้างแล้วไม่เป็นสาระสำคัญที่จะนำมาตัดสิทธิเจ้าของที่จะได้รับค่าทดแทน

๓. สำหรับต้นยูคาลิปตัสนั้น ไม่ปรากฏข้อโต้แย้งว่าต้นยูคาลิปตัสไม่มีอยู่ในวันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกาฯ พ.ศ. ๒๕๑๖ เช่นกัน ส่วนปัญหาเรื่องค่าทดแทนว่าควรกำหนดในอัตราใดและปัญหาของขนาดของต้นยูคาลิปตัสซึ่งจะนำมาเป็นเกณฑ์ในการกำหนดค่าทดแทนนั้น ย่อมเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเวนคืนฯ ที่จะวินิจฉัย เมื่อไม่ปรากฏว่าเป็นการวินิจฉัยที่ผิดกฎหมายและคณะกรรมการเวนคืนฯ ได้ทำความตกลงกับผู้สิทธิได้รับค่าทดแทนไปแล้วความตกลงดังกล่าวจึงมีผลผูกพันตามนัยที่กล่าวข้างต้น

(ลงชื่อ) อมร จันทสมบูรณ์  
(นายอมร จันทสมบูรณ์)  
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา  
มิถุนายน ๒๕๒๕